

Szenci A. Pál (1644–1691) református lelkész

Részegségről való prédikáció

Könyörgés. Ó, Izraelnek pásztora, híveidnek tápláló atyja, bűnösöknek igaz bírása, Jehova, seregednek Ura, ki az hitetleneket megítéled igazságban, és lésznek olyak, mint a polyva, mely az szélről tétova hanyattatik; azki pedig az hitetlennek tanácsában nem jár és csúfolóknak székiben nem ül, tészed olyanná, mint a folyó víz mellett plántáltatott termő fa, mely gyümölcsöt adja idejekorán, és kinek levele meg nem hervad. Te látod, Uram, az földnek hatalmasi egybengyűltek, és az nevezetesek tanácsot tartottak azok ellen, azkik az te szárnyaid alatt rejtettek el, és azt mondták, jertek el, vesszessük el ezeket, hogy ne legyen nemzetség, és ne neveztessek annak neve, azki az Urat igazságban tiszteli, és fel nem vette az fenavadnak bélyegét. Fohászokodván nyögünk, de nincsen, ki megvigasztaljon, örökségünk kívül valókra és az mi házunk idegenekre szállott, azkik szolgák voltak közöttünk, most azok uralkodnak mirajtunk, és nincsen, ki minket kezeiből kiszabadítana, sőt az magunk elfajult fiaink örülnek, hogy te, Uram, mivelünk ezt cselekeded. De ó, Uram, bárcsak most, az meglátogatásnak napján eszmélhetnők meg magunkat, vennők észben, hogy mindezeket a bűnökért az Úrnak keze cselekedte, de ez az mi legmérgelesebb sebünk, hogy az Úr szól s szavát füleinkben venni nem akarjuk. Az ökök isméri az ő urát, de Izrael nem isméri, sem pedig észben nem vészi magát. Ó, mi jól tévő Atyánk, te vagy az mi ifjúságunknak vezére, ne haragudjál azért örökké az te örökségedre, bocsásd meg, Uram, az mi sok bűneinket, töröld el álnokságinkat! Kezdd el, Uram, bennünk az kegyelem alkotmányának építését és vidd végben te magad, hogy az dicsőség egészen tenéked tulajdoníttassék. Téríts meg, Uram, s tehozzád megtérünk, vonj és utánad futunk, és minekutána lelki sebeinket megorvoslod, építsd meg, ó, Uram, a mi romlásunkat, ne engedjed azfölött pusztulásra jutni, melyet az te jobb kezed plántált és annak ágait eltördeltetésre, melyeket te magadnak erősítettél. Eleveníts meg, Uram, minket, és az te nevedet segítségül híjuk, állass helyünkre és mutasd meg hosszas látogatásid után az te orcádat és megszabadulunk. Ne adjad, ó, Uram, az te gerlice galambodnak lelkét az ellenség sokaságának kezében, azkik pedig, Uram, immár régtől fogva bujdosnak az számkivetésnek pusztáján az szövetségnek ládájával, és sokan az engedetlen népek közül el is hullottak, engedjed, Uram, azoknak maradéki juthassanak hazájoknak kívánatos Kánahánjában, hogy tenéked lelki örömmel és bántódás nélkül való szabadsággal hálákat adhassanak. Ámen.

Szenci A. Pál: *Részegesek jajos pohara, avagy részegségről való prédikáció, melyet élő szóval az debreceni nagytemplomban 23. Novembris Anni 1681. elprédikáltott és B. Szabó Pál uram kívánságára típus alá bocsátott*

Szenczi A. Pál, debreceni ekléziának egyik lelki pásztora.

Debrecenben nyomtattott Rosnai János által 1682. (RMK I 1283).

Újraközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény.*

Szerk. Szelestei N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 391. A teljes szöveg: 388–391.